

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.05.2005, sp. zn. 3 To 496/2005

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 70a odst. 1 písm. e)

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41

Rozhodnutí o přeřazení obviněného do jiného režimu výkonu vazby mohou učinit jen orgány Vězeňské služby České republiky, které postupují v souladu s příslušnými ustanoveními zák. č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 109/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 70a odst. 1 písm. e) tr. ř. je třeba ve vazebních věcech bez průtahů vyrozumět příslušnou věznici o zákonném označení trestných činů, pro které je obviněný stíhán, nebo o jeho změně. Ve věci, v níž byl obviněný rozsudkem soudu prvního stupně zproštěn obžaloby pro jeden z trestných činů, které mu byly kladeny za vinu, a u ostatních bylo rozhodnuto o jeho vině ve shodě s obžalobou, tato povinnost nastane jen tehdy, jestliže státní zástupce nepodá odvolání v neprospěch obviněného proti zprošťující části vyhlášeného rozsudku. V takovém případě (pokud by např. bylo podáno pouze odvolání obžalovaného) by již nepřicházela v úvahu změna právní kvalifikace stíhané trestné činnosti obžalovaného v jeho neprospěch (§ 259 odst. 4 tr. ř.) a bylo by na místě informovat příslušnou věznici o změně právní kvalifikace založené dosud nepravomocným rozsudkem. To by se mohlo promítnout do změny režimu vazby, jestliže kvalifikace trestného činu, u něhož došlo ke zproštění obžaloby, byla pro dosavadní režim vazby určující.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 5. 2005, sp. zn. [3 To 496/2005](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost obžalovaného M. H. proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci z 6. 5. 2005, sp. zn. 1 T 38/2005.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 6. 5. 2005, sp. zn. 1 T 38/2005, bylo rozhodnuto tak, že podle § 72 odst. 3 tr. ř. se zamítá žádost obžalovaného M. H. o propuštění z vazby na svobodu. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že okresní soud i v této fázi trestního řízení shledal existenci skutečností zakládajících důvody vazby ve smyslu § 67 písm. a), c) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost obžalovaný. Prostřednictvím svého obhájce namítl, že podle jeho názoru neexistují skutečnosti, které by odůvodňovaly další setrvání ve vazbě. Není důvodná obava, že by uprchl nebo se skrýval, když jeho totožnost je známa, má stálé bydliště a navíc byl pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. zproštěn. obžaloby, takže mu nehrozí uložení vysokého trestu, jak předpokládá ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. Není dána ani obava, že by opakoval trestnou činnost, pro kterou je stíhán. Z průběhu dosavadního řízení vyplývá, že obžalovaný spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení, dobrovolně zaplatil dlužnou částku manželům B. a z jeho chování není zřejmé, že by byl dán důvod, který by odůvodňoval jeho další ponechání ve vazbě. Pokud okresní soud argumentoval tím, že od posledního rozhodnutí o setrvání obžalovaného ve vazbě se nic nezměnilo, má obhajoba za to, že jde o nesprávné tvrzení, neboť obžalovaný byl zproštěn obžaloby pro závažnější skutek. Přes tuto skutečnost je ve vazební věznici nadále držen v režimu určeném pro zvláště nebezpečné recidivisty.

V závěru svého oprávněného prostředku obžalovaný navrhl, aby stížnostní soud napadené rozhodnutí zrušil a propustil ho z vazby na svobodu. Pokud by stížnostní soud nedospěl k závěru, že pominuly důvody vazby, měl by rozhodnout alespoň o přeřazení obžalovaného do mírnějšího režimu výkonu vazby právě s ohledem na zproštění obžalovaného pro skutek kvalifikovaný podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., jehož se podle obžaloby měl dopustit jako zvlášť nebezpečný recidivista. Stížnostní soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí, přezkoumal i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

V řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, nedošlo k žádným vadám. V této trestní věci je obžalovaný M. H. stíhán pro trestné činy kvalifikované podle ustanovení § 250 tr. zák., jichž se měl dopustit v období od října 2003 do listopadu 2004. V souvislosti s tímto trestním stíháním byl vzat do vazby usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 21. 1. 2005, sp. zn. 11 Nt 31/2005, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 2. 2005, sp. zn. 4 To 129/2005, a to podle § 68 tr. ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř. V souvislosti s rozhodováním o návrhu státního zástupce na uvalení vazby bylo rovněž rozhodnuto tak, že písemný slib nabízený tehdy obviněným M. H. se podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. nepřijímá. Stejně důvody vazby shledal Okresní soud v Jindřichově Hradci i při svém rozhodování o dalším trvání vazby podle § 71 odst. 5 tr. ř. Obžalovaný byl ponechán ve vazbě, což se stalo usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 30. 3. 2005, sp. zn. 1 T 38/2005. Nutno uvést, že dne 4. 3. 2005 bylo ukončeno přípravné řízení podáním obžaloby, kterou bylo M. H. kladeno za vinu spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., jehož se měl dopustit jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu ustanovení § 41 odst. 1 tr. zák. jednáním spáchaným v období od října 2003 do 25. 4. 2004, dále trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák., který měl být spáchán v červnu 2004 ke škodě manželů B., a nakonec trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. spáchaného v období od září do listopadu 2004 ke škodě poškozeného P. V. Ve věci již bylo nepravomocně rozhodnuto o podané obžalobě. Okresní soud v Jindřichově Hradci rozsudkem ze dne 18. 4. 2005, sp. zn. 1 T 38/2005, uznal obžalovaného vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. (jednání ke škodě manželů B. a P. V. se způsobením celkové škody ve výši 381 000 Kč), za což mu uložil nepodmíněný trest odnětí svobody na dva roky se zařazením do věznice s ostrahou. Naproti tomu okresní soud obžalovaného M. H. podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby pro skutek kvalifikovaný podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. a § 41 odst. 1 tr. zák. Nutno uvést, že toto rozhodnutí okresního soudu bylo v zákonné lhůtě napadeno jednak odvoláním obžalovaného proti odsuzující části a jednak odvoláním státního zástupce, které bylo podáno v neprospěch obžalovaného proti zprošťující části a proti výroku o trestu. Státní zástupce se domáhá odsouzení obžalovaného v celém žalovaném rozsahu, tedy jeho odsouzení jako zvlášť nebezpečného

recidivisty, s čímž je samozřejmě spojeno i rozhodnutí o uložení trestu v podstatně přísnější trestní sazbě.

Již po vyhlášení posledně citovaného rozsudku došla okresnímu soudu žádost obžalovaného o propuštění z vazby. Okresní soud, jenž v této věci rozhodoval v senátě, správně nařídil neveřejné zasedání, v němž o žádosti obžalovaného rozhodl přezkoumávaným usnesením. Z procesního hlediska tedy nedošlo k žádným vadám a stížnostní soud musí konstatovat, že i samotné rozhodnutí okresního soudu je věcně správné.

Okresnímu soudu nelze činit žádné výtky, pokud i v této fázi trestního řízení dospěl k závěru, že je dána existence skutečností, které zakládají důvody pro tzv. útekovou vazbu ve smyslu § 67 písm. a) tr. ř. a rovněž pro tzv. předstížnou vazbu ve smyslu § 67 písm. c) tr. ř. V tomto směru skutečně nedošlo k podstatné změně okolností rozhodných z hlediska posuzování vazebních důvodů.

Rozhodnutím okresního soudu byl sice obžalovaný zproštěn obžaloby ze spáchání zvláště závažného úmyslného trestného činu, ale toto rozhodnutí okresního soudu dosud není pravomocné a je napadeno odvoláním státního zástupce, které bylo podáno v neprospěch obžalovaného. Krajský soud v Českých Budějovicích ve věci již nařídil veřejné zasedání, v němž bude projednávat obě podaná odvolání. Až v rámci tohoto odvolacího řízení budou posuzovány argumenty obou odvolatelů.

V této fázi trestního řízení je naprosto odůvodněná obava, založená již samotným nepravomocným rozhodnutím okresního soudu, že obžalovaný se v průběhu roku 2004 dopustil opakovaného jednání, které zakládá znaky trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. I pokud je odhlédnuto od zprošťující části výroku rozsudku, nemění se nic na tom, že obžalovanému byl uložen poměrně vysoký nepodmíněný trest odnětí svobody, a to za trestnou činnost, které se měl dopustit ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Je zřejmé, že v případě pozitivního rozhodnutí o vině obžalovaného, byť z hlediska podané obžaloby pouze částečném, obžalovanému reálně hrozí nařízení výkonu zbytku trestů odnětí svobody, z nichž byl podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 1. 2003, sp. zn. 1 Pp 2/2002, přičemž jde jednak o 693 dnů a jednak o 164 dnů.

Obžalovaný je tedy nejen ohrožen výkonem nyní nepravomocně uloženého trestu odnětí svobody na dva roky, ale rovněž výkonem popisovaného zbytku trestu, který ve svém souhrnu představuje další více než dva roky odnětí svobody. Je tak ohrožen výkonem poměrně vysokého trestu, a to i pro případ, že by odvolací soud ve veřejném zasedání neshledal důvodnými námitky státního zástupce směřující proti zprošťující části výroku rozsudku. Při zvažování těchto skutečností má stížnostní soud za zcela reálnou obavu, že obžalovaný by se při vědomí takovýchto okolností po propuštění z vazby mohl vyhýbat trestnímu stíhání tím, že by uprchl či se skrýval, aby se vyhnul hrozícímu výkonu trestu.

Jsou rovněž odůvodněny důvody tzv. předstížné vazby. Předchozí odsouzení, jakož i okolnosti vyplývající z nyní projednávané trestní věci odůvodňují závěr o sklonech obžalovaného k majetkové trestné činnosti, o tom, že obžalovaný si opatřuje prostředky ke své obživě jednáním zakládajícím znaky trestného činu podvodu. Pro takovýto trestný čin byl v minulosti již dvakrát odsouzen k nepodmíněným trestům odnětí svobody, přičemž ve druhém případě šlo o poměrně citelný trest v trvání čtyř roků a šesti měsíců. Navzdory výkonu těchto trestů, přesto, že byl podmíněně propuštěn v lednu 2003 a byla mu stanovena zkušební doba v trvání čtyř let, stal se důvodně podezřelým, že nedlouho poté se navrátil k předchozímu způsobu života a opět si začal prostředky k obživě opatřovat obdobným protizákonným jednáním jako v dřívější době. Takovéto jednání měl v průběhu krátké doby opakovat. Je proto reálná obava, že při propuštění z vazby na svobodu by se znovu navrátil k obdobnému způsobu života.

Pokud se obžalovaný domáhá toho, aby soud rozhodl o jeho přeřazení do mírnějšího režimu výkonu vazby, je třeba dodat, že takové rozhodnutí není v kompetenci soudu, jde o záležitost orgánů Vězeňské služby České republiky, které postupují v souladu s příslušnými ustanoveními zák. č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 109/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů. Zařazení obžalovaného do přísnějšího režimu výkonu vazby je nepochybně ovlivněno i právní kvalifikací stíhané trestné činnosti, zejména

aplikací ustanovení § 41 tr. zák. v usnesení o zahájení trestního stíhání a posléze v obžalobě. Byť okresní soud obžalovaného zprostil obžaloby pro skutek, jenž je provázen použitím tohoto posledně citovaného zákonného ustanovení, tak mu nelze činit výtek ani v tom směru, že nedostál povinnosti uvedené v § 70a odst. 1 písm. e) tr. ř. Podle tohoto ustanovení trestního řádu je třeba bez průtahů příslušnou věznicí vyrozumět o zákonném označení trestných činů, pro které je obviněný stíhán, nebo o jeho změně.

K postupu podle tohoto zákonného ustanovení by okresní soud musel v projednávané věci přikročit při absenci odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaného do zprošťující části vyhlášeného rozsudku. V takovém případě (pokud by bylo podáno pouze odvolání obžalovaného, či dalších, od státního zástupce odlišných oprávněných osob) by již nepřicházela v úvahu změna právní kvalifikace stíhané trestné činnosti obžalovaného v jeho neprospěch (§ 259 odst. 4 tr. ř.) a bylo by na místě informovat příslušnou věznicí o změně právní kvalifikace založené dosud nepravomocným rozsudkem, což by se mohlo promítnout do změny režimu vazby. Vzhledem k tomu, že v zákonné lhůtě pro podání odvolání (§ 248 odst. 1 tr. ř.) bylo podáno odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného směřující do zprošťující části rozsudku a domáhající se i posouzení obžalovaného jako zvláště nebezpečného recidivisty, je nadále vedeno trestní stíhání pro trestné činy, jak byly kvalifikovány v obžalobě, a postup podle § 70a odst. 1 písm. e) tr. ř. a na to navazující změna režimu výkonu vazby zjevně nepřicházejí v úvahu.

Ze všech shora uvedených důvodů byla stížnost obžalovaného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.